

Epistola lui Iacov – Lecția 2

Perspectiva corectă asupra încercărilor

Iacov 1:2-11 (de citit 1:1-18)

“...Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic”

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțelegem scopul vieții fiecărui creștin
- ✓ Să înțelegem rostul suferinței în atingerea acestui scop

O citire superficială a versetului 1:2 ar putea revolta pe unii: *Cum, să ne bucurăm atunci când suferim?? E imposibil!! Dar*, încă de la început, e important să observăm că textul nu vorbește despre un sentiment pe care trebuie să-l avem în mijlocul încercărilor ci despre *a privi încercările într-un anumit fel, sau a avea o anumită perspectivă, înțelegere cu privire la încercări*. Miza este foarte mare pentru că de existența sau lipsa unei asemenea perspective depinde însăși dezvoltarea noastră spirituală, maturizarea noastră. Conștienți de acest lucru, haideți să intrăm în text!

1. Citește întreg capitolul 1 al Epistolei lui Iacov și încearcă să identifici structura și ideile principale care sunt discutate. În timp ce citești, consideră textul ca și un întreg, chiar și dacă ți se pare că ideile prezentate nu au legătură între ele. Caută să vezi cum se leagă toate ideile prezentate de discuția despre încercări / ispite.
2. La o primă citire, care crezi că este diferența dintre *încercare* și *ispită*? (această temă va fi dezbătută mai pe larg în lecția următoare)

! ține cont de faptul că în original în 1:2 și 1:12-14 avem același cuvânt (peirasmos) atât pentru ispită cât și pentru încercare.

1:2-4 “O mare bucurie” - Perspectiva motivată de scopul încercărilor

3. De ce îngăduie Dumnezeu încercarea și care este scopul ei?
4. Pornind de la textul din Iacov, formulează în cuvintele tale o frază care să lege următoarele cuvinte: încercare, răbdare, credință, caracter, desăvârșire

! Termenul original folosit de Iacov pentru *răbdare* (hupomone) este unul complex care conține și ideea de speranță, de așteptare. Este o răbdare care nu se traduce printr-o supunere oarbă și pasivă în fața circumstanțelor, ci este caracterizată de un răspuns activ și intenționat, o așteptare a unui deznodământ glorios.

5. Gândește-te la situație în care Dumnezeu a folosit încercarea în procesul creșterii tale spirituale. Ce ai învățat în urma acestei experiențe?

6. Scopul vieții unui creștin este să crească în asemănare cu Hristos, să intre într-un proces de modelare a caracterului până când ajunge să fie *ca El*. Să fie aceasta *desăvârșirea* de care vorbește Iacov în v. 4?

1:5-8 Înțelepciunea – condiția perseverării în încercare

7. În ce fel poți dobândi această perspectivă sau, cu alte cuvinte, cum poți ajunge să ai discernământul de a privi lucrurile așa cum le privește Dumnezeu? Cum se leagă *înțelepciunea* de pasajul anterior?
8. Oare ce înseamnă să ceri *cu credință, fără să te îndoiești*? În răspunsul tău ține cont și de faptul că în explicația pe care o dă Iacov, el descrie pe omul care nu cere în acest mod ca fiind nehotărât și nestatornic. Un om duplicitar, o persoană care are loialități împărțite și care, din acest motiv, nu are valori ferme, nici direcție în viață.

1:9-11 Vremelnicia – un adevăr întărit în momente de încercare

9. Ți amintești lecția cărții Ecclesiastul? *Contează nu ce adunăm din deșertăciune, ci ceea ce se adună în noi în urma umblării noastre prin ea!* Cum se leagă acest principiu de textul nostru?
10. Care sunt lucrurile care te preocupă, comorile de care îți legi inima în timpul umblării pe acest pământ (vezi Matei 6:19-24). Cu ce îți cheltuiești timpul în fiecare zi? Ar fi greșit să consideri încercările și suferințele din viața ta ca și modul în care Dumnezeu vrea să îți dezlipească inima de aceste lucruri și să te alipească mai mult de scopurile Lui pentru viața ta?

! Exercițiu practic: Ia o foaie de hârtie sau o agendă și scrie toate activitățile pe care le faci într-o săptămână, iar mai apoi evaluează-le în lumina întrebării anterioare. Dacă ar fi să pui în balanță consecvența cu care strângi lucruri materiale vs. consecvența în a umbla după lucruri spirituale, în ce parte s-ar înclina balanța? Ia o hotărâre cu privire la un domeniu și scrie câțiva pași concreți pe care îi vei face în această săptămână pentru a îndrepta situația.

Provocare:

Încercările vin "la pachet" cu credința. E un adevăr pe care nu întotdeauna suntem gata să îl recunoaștem și nici să îl includem în predicile noastre de evanghelizare... În 1 Tesaloniceni 3:3 Pavel le amintește credincioșilor că "la aceasta [suferință] suntem rânduiți..." iar în 2 Tim 3:12 îi spune lui Timotei că "toți cei care voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor și prizoniți...". Ce "bine" ar fi să existe scurtături în relația cu Dumnezeu, căi facile de maturizare... Dar dacă El, căpetenia credinței noastre a fost desăvârșit *prin suferință*, ce mare har ca și noi să putem experimenta această cale înnobilitoare! Și la fel cum pentru Hristos suferința, crucea, a fost mijlocul prin care și-a împlinit misiunea, și suferința noastră capătă sens atunci când o privim din lumina scopului. Și dacă tot am amintit de Tesaloniceni, ce altă încheiere mai bună pentru această lecție decât rugăciunea lui Pavel de la finalul cap 3:

Domnul să vă facă să creșteți tot mai mult în dragoste unii față de alții și față de toți, cum facem și noi înșine pentru voi, ca să vi se întărească inimile, și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi.